

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • únor 2024 • Ročník XIX

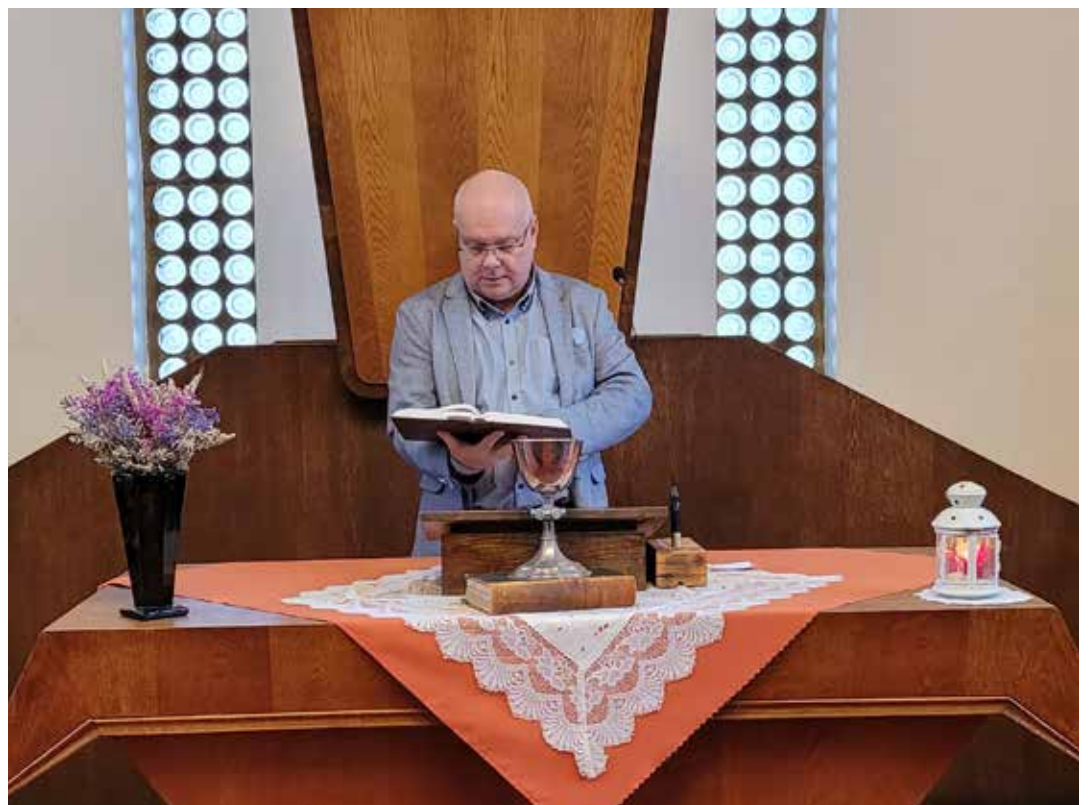
Roman Gaudyn: Dobro se nás týká

Čtení: 2 Královská 6,8-23 |
Text: Římanům 12,17-21 |

**Milé sestry, milí bratři,
milí přátelé!**

Stalo se vám někdy, že vám někdo ublížil? Nějak vás zranil, zklamal či ponížil? Jsem přesvědčen, že tak, jak tady jsme, není nikoho, kdo by něco takového nezažil. Vy starší věkem byste si možná vzpomněli na situace z dob komunismu, kdy jste prožili nejedno příkoří pro svou víru, pro své názory. Někteří by si vzpomněli, že přišli o zaměstnání. Jiní zase nemohli studovat, co chtěli. A ještě jiní skončili i ve vězení či na komunistické šibenici a trpký pohár nespravedlnosti vypili až do dna.

Historie je plná nespravedlnosti, nepřátel, zloby, válečných hrůz, koncentračních táborů a podobných šíleností. Nejhorší na tom je, že se člověk nepoučil z historických hrůz a tato historie se překlápí do současnosti. Ale nespravedlnost může vypadat i trochu jinak. I dnešní společnost, zvláště dnešní zaměstnavatelé a úředníci mají na svědomí mnohé nespravedlnosti. Když někdo poctivě pracuje pro firmu či podnik desítky let a oni ho pak jen tak propustí, často pár let před důchodem, pak to člověk nese těžce. Když někdo bojuje za spravedlnost a právo až před soudem a soud pro větší výřečnost obhájce zločinu nebo jednoduše pro úplatnost soudce rozhodne v rozporu s právem a často i v rozporu s prostým selským rozumem, pak postižená strana prožívá hořkost a zklamání. A jistě mnozí z nás prožili nepříjemná jednání

V době nemoci bratra faráře si v neděli 14. ledna 2024 připravil kázání Roman Gaudyn.

s arogantními úředníky, kterým jsme za určitých okolností vydáni na milost a nemilost a oni to dobře vědí a dávají pocítit. V člověku, který takové věci prožije, většinou narůstá pocit bezmoci a hněv. A často také touha po pomstě – někdy vůči konkrétnímu člověku, který ublížil, jindy vůči celé společnosti, která zklamala. Takový člověk má velikou chuť vzít spravedlnost do vlastních rukou. Když se k tomu připojí nějaká duševní porucha či zvrácená ideologie nebo obojí, pak je na světě budoucí terorista. A je jen otázka času, kdy postřílí vydavatele časopisu, návštěvníky mešity či kostela

nebo spokojeně obědvající občany v restauraci či studenty filozofické fakulty. Jedna hrůza střídá druhou. Jedna nespravedlnost je nahrazena další nespravedlností. Bratři a sestry, milí přátelé! Co s tím? Co si počít? Týká se nás to vůbec? Nebo je to pro nás pouze film, který sledujeme? Neměli bychom začít u sebe? Vraťme se k listu apoštola římským křesťanům. Oni jsou adresátem dopisu, ne svět kolem. Aktualizováno – my jsme adresátem, teplický sbor, nikoliv společnost kolem nás, nikoliv nevěřící teplotní občané, nikoliv český stát, Evropa, svět. Na úrovni sboru apoštol řeší dopady nespravedlnosti a zla. Celá 12. kapitola

listu do Říma je zaměřena na život ve sborovém společenství. Na začátku můžeme číst apoštolovu výzvu, abychom přinášeli sami sebe jako oběť živou, Bohu milou, to ať je naše pravá bohoslužba (Ř 12,1-2). Pak následuje oddíl, ve kterém apoštol konstatuje, že ve sboru má každý jednotlivec zvláštní dar ke službě ve společenství a zdůrazňuje, že jsme sice různí, ale jsme údy jednoho těla. Pak píše o lásce, trpělivosti, vytrvalosti a jiných pro službu důležitých věcech. A celou kapitolu uzavírá právě dnes čteným oddílem, kde vyzdvihuje zaměření člověka na činění dobrého, jako nejlepší zbraň proti zlu.

Pokračování na 2. straně

Roman Gaudyn: Dobro se nás týká

Dokončení z 1. strany

Jako by tu bylo konkrétně vyjádřeno, co znamená ono na začátku kapitoly zmíněné přinášení oběti sebe sama, svého vlastního života. Dělat dobro, když je v dosahu a většinou snazší dělat zlo, to stojí sebezapření, odvahu, prostě oběť.

Apoštol začíná od toho nejhlubšího, základního – od myšlení: Vůči všem mějte na mysli jen dobré. (verš 17). Myšlení není na první pohled vidět, ale je velmi důležité, rozhodující. Co se odehrává v naší mysli? Tam se rozhoduje! Jak často je naše mysl někde úplně jinde než naše přání a naše slova. "Bratři a sestry, milí přátelé. Kde je vaše mysl teď?"... Ten rozhodující základ je v naší mysli, v našem srdci. Ne nadarmo je napsáno, že čím srdce přetéká, to jazyk mluví. A to platí bez ohledu na rozumem postihnutelné významy slov či vět. Dobře víme, věřím, že všichni jsme to zažili u druhých i sami u sebe, jak moc záleží, jakým tónem něco řeknu. Známe to: „Ten tón, ten tón!“ Jak moc právě ten spodní tón řeči my lidé registrujeme a právě na něho reagujeme. Platí, že když dva říkají totéž, není to totéž. „Jaká je ta barva? Zelená... to není zelená, ale zelenkavá!“ Právě proto, že stejnou věc mohou lidé říkat z různých podnětů a okolností. Tady je ta úplně první fronta našeho duchovního boje. Na to apoštol upozorňuje. K tomu nás

vede, abychom udělali vše proto, aby tento základ byl jasný a pevný: Vůči všem mějte na mysli jen dobré! Bez ohledu na to, jestli jste klidní nebo nervózní. Následuje druhý krok, který už se týká lidí kolem nás: Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. (verš 18) Je zajímavé, že v tomto kroku už apoštol připouští, že žít se všemi v pokoji se vždycky nedá. Taková je realita tohoto světa. Jak říká babička Boženy Němcové: „Není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem.“ Ale apoštol zde navazuje na předcházející tezi – pokud to záleží na vás. Jako by tedy říkal: „vy se každý sám za sebe snažte vůči druhým mít na mysli to dobré, ale i když tak budete myslet a jednat, počítejte s tím, že i tak budou lidé, kteří proti vám budou vymýšlet zlo“. A skutečně to tak je – někteří lidé dovedou planout nesympatiemi či antipatií vůči druhému někdy z důvodů neznámých, někdy je v tom obyčejná závist či žárlivost či jiné špatné povahové rysy. Je potřeba si uvědomit a přijmout, že my neseme odpovědnost každý sám za sebe, za své smýšlení a za svou snahu žít s druhým člověkem v pokoji. Pokud toho ten druhý není schopen, tak se jistě máme snažit a na prvním místě připustit i vlastní vinu, ale musíme reálně počítat s tím, že v určitém

momentu budeme konstatovat, že na to nemáme, že nám k tomu chybí síla, víra či něco jiného, co nemáme nebo si neuvědomujeme. Pak je tu další rada: Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: 'Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.' (verš 19) V úsilí o dobré soužití s druhým člověkem jsem se dostal na hranici svých schopností a možností. A tu je nebezpečí, že se vrátím zpátky k hněvu a zlosti a k touze po odplatě. A tu apoštol odkazuje znovu na toho, který všechno ví, který všechno řídí a každý lidský čin, ano každé lidské slovo a každou lidskou myšlenku bude soudit. On jediný na to má skutečný nárok. Apoštol tady vůbec nereší, zda bychom odpláceli spravedlivě, zda by naše odplata někoho polepšila atd. Odkazuje jasně a jednoznačně k Bohu, k nejvyššímu soudci. A přichází ta poslední rada, která vše mění: místo pomsty a trestu jsme vyzýváni k činění dobrého: 'Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasýť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.' (verš 20) To je prakticky nemožné. My lidé ještě dovedeme nepříteli nějak ignorovat nebo v nejlepším případě tolerovat. Ale abychom mu činili dobré?! To po nás přeci, Pane, nemůžeš chtít?! A přesto už ve Starém zákoně najdeme příklady takového jednání,

jak jsme si připomenuli v prvním čtení. Prorok místo, aby přikázal nebo schválil pobití nepřátel, které jim Bůh zázračným způsobem vydal na milost i nemilost, místo toho přikázal, aby jim dali najíst a napít a propustili je. A čeho dosáhl? Kdyby je býval nechal pobít, dočkali by se Izraelci brzo odplatné výpravy a další války. Když je propustil, nepřátelé byli zahanbeni a už nikdy nevpadli do země. To je skutečné jednání v duchu a v pravdě. Je to pro nás jistě těžké, ale Kristus sám nás k tomu povzbuzuje a svým svatým Duchem dodává sílu. Bez této síly to nedokážu zvládnout ani Já a nezvládneš to ani Ty.

Pro nás bývají problémem a překážkami i malá provinění druhých. A máme tu zajímavou vlastnost, že svá provinění nedokážeme ani registrovat. Nebojme se však a důvěřujme našemu Pánu. On dá každému, kdo prosí o sílu k odpuštění i nápravě. Vždyť i na kříži se modlil za své nepřátele: Bože, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí. Pane Ježíši, ty nám ukazuješ, jak máme myslet, mluvit a jednat, abychom překonávali zlo dobrem. Posilni nás, protože často tak jednat neumíme. Veď nás tvým svatým Duchem, abychom o tvé dobrotě a odpuštění svědčili sobě navzájem i světu kolem nás. Amen

V Teplících 14.1.2024

Čas adventní byl za dveřmi

Muži pokáceli smrk na farské zahradě, ukotvili jej v modlitebně a kdo mohl, zdobil. Povedl se jako každý rok a přinášel nám po celý advent, vánoční čas, ba i v lednu radost.

Křest a zahradní slavnost

Neděli 17. září 2023 si bude celý život připomínat Zuzka Pešková a my s ní. Svátost křtu jí v rámci bohoslužeb udělil farář Martin Bánoci.

Kmotři, kterými byli manželé Kubáčkovi, rodiče, presbyteri i celý teplický sbor potvrdil, že budou v utváření víry Zuzance Barbo-

ře Peškové nápomocni. Po skončení bohoslužeb následovala na farské zahradě bohatá hostina, kterou pořádala rodina Peškova

Křtiny a narozeniny

Dvoji slavnost se u nás v kostele konala 24. září 2023. Svátostí křtu malé Deborky Bánoci posloužil v češtině farář ze spřáteleného luterského sboru v Altenbergu David Keller.

Holčičku k obřadu přinesla kmotra Naomi, starší setra maminky Lii. David Keller se také ujal bohoslužeb, český překlad obstarala jeho manželka Anička. Po skončení bohoslužeb následovala gratulace k narozeninám našemu bratru

faráři Matkovi Bánocimu. Zahrát na akordeon mu přijel náš nevidomý kamarád Ondřej Krejča z Litvínova. Na počest oslavenců se objevilo i podzimní sluníčko, a tak byl tento den ve všech směrech požehnaný. Díky Pánu Bohu za to.

s babičkou Vlastou Kittlerovou a děti i dospělé potěšil kouzelník Milan Lysák z Děčína.

Děkujeme za mile strávený den, jehož slavnostní náladu ještě umocnilo krásné počasí.

A do třetice...

V neděli 1. října 2023 se v našem sboru uzavřel letošní podzimní radostný a požehnaný triptych křtin. Tuto svátost udělil bratr farář Matko Bánoci malému Rubenovi Zajacovi, který se tak stal nejmladším členem našeho sboru. Rodiče Rút a Radek stejně jako kmotr Tomáš Jelínek a přítomní členové sboru slíbili, že budou kloučka ve víře doprovázet životem.

Konvent Ústeckého seniorátu byl v Teplicích

Letos na podzim jsme hostili konvent Ústeckého seniorátu ČCE.

Během něj si delegáti připomněli všechny sestry a bratry, kteří nás v uplynulém roce opustili. Byla mezi nimi i naše Lidie Jancyková, která odešla v požehnaném věku 95 let. *Foto: Radovan Gaudyn*

Ekumenické setkání žen

Sobota před první adventní nedělí se nesla v duchu tvůrčích prací. Vyráběly se věnce a další ozdoby, které zkrášlily atmosféru jak v modlitebně, tak i v domovech účastnic. A tak se také stalo. Nechyběla skvělá nálada ani něco na zub.

Alianční týden modliteb

Jedním z míst setkání během Aliančního týdne modliteb letos v lednu byla i naše útulná modlitebna.

Kazatelem byl Marek Janovský z AC-CBH. Text doprovodily zpěvy Taizé, které přednesli hudebníci ze skupiny Radovana Skalického. Ke zpěvu i modlitbám za církev,

město Teplice i celý svět se mohl připojit každý, kdo měl zájem. Celkem se ATM zúčastnilo kolem 150 lidí, kteří do pokladničky vložili 9 550 korun.

Brigádníci se činili

Moc jsme si my, brigádníci, přáli, aby nepršelo. A náš Pán nás vyslyšel. Byl den jako malovaný, a tak nám úklid v kostele i na zahradě šel pěkně od ruky. Využila jsem chvíle mezi krájením cibule a masa na kotlíkový guláš a udělala několik fotek do Sborových ozvěn. Sešlo se nás i s dětmi pětatřicet, a tak byla naše pohostinná zahrada připravena na zimu. Děkujeme všem, kteří přiložili ruce k dílu!

Ústecký seniorát posílil

V neděli 5. listopadu 2023 odpoledne se za hojné účasti bratří, sester a přátel litoměřického sboru ČCE konala instalace nového faráře Benjamin Rolla. Provedl ji senior Tomáš Pavelka. Novému bratru faráři a jeho rodině přejeme mnoho zdraví a požehnání při Božím díle.

Foto: Jan Opočenský

Znáte tajemství stromů?

Že ne? Caparti z Matěré školy Fráni Šrámka ze třídy s křesťanskou výchovou už ano. S paní učitelkami Danou Gaudynovou a Markétou Zvolánkovou nacvičili vánoční hru „Tajemství stromů“, s kterou o adventu potěšili rodiče, sourozence, prarodiče a další hosty, kteří přišli do naší modlitebny. Nechyběli ani bratři faráři, kteří do MŠ za dětmi pravidelně docházejí, v tomto případě jmenovitě Radek Kučař a Martin Bánoci. Jako vždy byly děti bezprostřední a publikum nešetřilo potleskem. A ještě jedna dobrá zpráva. Na farské zahradě byl po celý den k vidění zvířecí betlém – oslík, poník a beran. Přišlo se na ně podívat zhruba 150 dětí z mateřských škol a kolem 80 dalších lidí. Majitelům děkujeme za zapůjčení, pro mnohé městské kluky a holky bylo setkání s živými zvířaty premiérou.

První adventní neděle

O první adventní neděli začal křesťanům nový liturgický rok. U nás jej koncertem obohatili manželé Eva a Jan Valtoví a jejich žáci z konzervatoře a lidušky. Bratr farář Martin Bánoci kázal o Janu Křtiteli: „Připravte cestu slovu! Ztište se!“

Ženskému sboru Soulady to krásně ladilo

Ženský sbor Gymnázia Teplice „Soulady“ se od minulé návštěvy u nás rozrostl a rozhodně mu to prospělo.

Dívky a ženy předvedly pásmo lidových i adventních písní a nebály se ani repertoáru jiných žánrů. Také se přitom samy doprovázely na různé hudební nástroje. Zpívaly i srdcem a z publika se několikrát vedle potlesku ozvalo bravo! Obě naše členky Jana Pešková i Lia Bánoci měly svá sólová vystoupení. Velké poděkování zaslouží všechny účinkující pod vedením sbormistřiny PhDr. Květuše Martínkové.

Druhá adventní neděle

Opoledne 2. adventní neděle u nás patřilo benefičnímu koncertu. Hlavním aktérem programu byl pěvecký sbor 2. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy Choron z Prahy. Publikum bylo štědré a v kasičce se sešlo 10 000 korun. Ty byly určeny pro léčebnu dlouhodobě nemocných v teplické nemocnici, jejíž vedení se benefice také zúčastnilo. Mediky i veřejnost jsme následně pozvali na legendární vánoční punč manželů Vondráčkových a něco k zakousnutí. Účinkujícím i divákům děkujeme. Všichni prospěli dobré věci, a to k adventu patří.

Třetí adventní neděle

Zahájil ji Brixihov komorní soubor Teplice. Těleso s více než padesátiletou tradicí a současným dirigentem Zdeňkem Pavlovským obohatilo sváteční čas pásmem chrámových písní na začátku i na konci bohoslužby. Krásné sólo přednesla i členka našeho sboru Jana Pešková. Všem milým hostům patří naše velké poděkování a rádi je u nás přivítáme znovu.

Čtvrtá adventní neděle

Bohoslužby jsme začali minutou ticha za 17 obětí šíleného střelce. Vánoční promluvy se ujal bratr farář Martin Bánoci a pak už pozornost patřila dětem. Předvedly vánoční hru, kterou s nimi nastudovali Eliška Zahradníková a Martin Blažek jr. Na nástroje je doprovodili Štěpánka Skalická a Vít Vondráček. Všichni hráli a zpívali krásně, proto si zpod stromčeku vyzvedli odměnu. Však byl také Štědrý den.

K čemu je farář?

Moji milí, přemýšleli jste už někdy o tom k čemu je vám farář? Prý pracuje jenom v neděli, kdy má bohoslužby, a ještě k tomu stojí hodně peněz. Co všechno by měl dělat váš farář? Co všechno musí umět?

Fyzicky, duševně i duchovně zdatný = dobrý farář. Měl by opravit tamto, vyřídít nějakou dotaci, jezdit sem a hned tam, nezapomenout na rozhovory, organizovat akce a být všude, kde se něco děje. Biblické, děti, mládež, chlapi, brigády,

ekumenické setkání, tábory, nemocnice, benefiční a jiné koncerty a mnoho dalšího. Takto se pozná dobrý farář? A řekneme si, vždyť ho za to platíme, ať to dělá! Jenže čím já jsem zaměstnanec? Sboru, církve, Pána Boha?

Můj sbore! Poslání faráře dělám rád. Nebojím se ani fyzické práce, jen někdy v tom všem potřebuji vidět i vaši pomoc. Věřte, i farář ji někdy potřebuje. Každé malé dílo, které vykonáme pro náš teplický

OKÉNKO FARÁŘE

sbor, je dílem nás všech. Jsme v tom společně a neděláme to pro faráře, ale pro naše budoucí generace, a především pro Hospodina. Ať je to jeho vinice, o kterou se budeme ze všech sil starat. Bratři a sestry, děkuji všem, kteří nemyslí sobecky, pyšně, lhostejně, ale obětují svůj volný čas, nezapomínají na modlitby, dávají do toho

svoje ruce, a také otevírají své peněženky. Přeji nám všem, abychom zapomínali na sváry, zloby a křivdy a soustředili svou energii na úctu, odpuštění a lásku. Pán Bůh vidí ochotu našich srdcí a požehná dílu, které roste na Jeho základě. Můžete mě povzbudit a napsat mi (tel. 722 695 008) k čemu jsem vám jako farář!

Martin Bánoci

Chlapská ekumena

Naši muži nám mohou být příkladem. Scházejí se se železnou pravidelností každý měsíc. A když to letos v lednu kvůli stavebním pracím nešlo u nás v presbyterně, uchýlili se na děkanství ŘKC. Jejich hostem na dálku byl tentokrát Marek O. Vácha v rozhovoru se Světlenou Vitovskou. Téma byla aktuální – útok na Filozofické fakultě UK, Jurečkův vánoční večírek, války a s tím související náklady na zbrojení.

Foto pořídil Milan Pekárek

Palačinky chutnaly

Prodej letošních palačinek na lionských Vánočních trzích na Zámeckém náměstí (z 50 vajec) vynesl 6 000 korun. Za peníze nakoupí bratr farář Matko Bánoci společenské hry do třídy

v teplické nemocnici. Osobně pak děkuje za pomoc Maruše, Stele, Hance a Josefovi a také ŘKC Teplice za poskytnutí prostor. A také všem, kteří si pochutnali a přispěli na dobrou věc.

Světlo pro Děčín

Šestnáctého ledna se v kostele Českobratrské církve evangelické v Děčíně a na prostranství před ním konala slavnost.

Přesně v den sebeupálení studenta FF UK Jana Palacha v horní části Václavského náměstí v Praze před 55 lety zde odhalili pomník jemu i jeho soupeřníkovi Janu Zajícovi. Podle slov Pavla Jirsáka z našeho sboru si tuto významnou událost nechala ujít početná veřejnost. Lidé zaplnili kostel i jeho okolí a čekali, až se pomník rozzáří a ožije jejich odkaz pro budoucnost. Autorem pomníku je architekt David Vávra: „Myslím si, že odkaz Jana Palacha a Jana Zajíce je stále živý a živým by měl i nadále zůstat. Pro mne je to jeden ze zlomů, který nám přinesl svobodu. Palachův týden odstartoval v roce 1989 revoluci a vedle Václava Havla a Charty 77 je to jeden z nejsilnějších podnětů mého života. Přinesl, po čem jsme toužili, ale nedostávalo

se nám toho“. Farář sboru Českobratrské církve evangelické v Děčíně Mgr. Tomáš Matějovský, z jehož iniciativy pomník vznikl, k tomu dodává: „Pan architekt David Vávra byla naše první a jediná volba. Jeho práce je nám známá, obzvláště ta v církevním prostředí. Stejně tak je veřejně známý jeho postoj k minulému totalitnímu režimu. Jsme rádi, že se záměru ujal, a že tím můžeme Děčín přinést trvalé dílo této výrazné osobnosti české kulturní scény“.

Sbírka na opravu střech

Vážení a milí bratři a sestry a přátelé našeho sboru,

staršovstvo na své lednové schůzi schválilo harmonogram nutných oprav střech kostela a fary. Práce započnou začátkem května, cena činí kolem 1 milionu korun. Prostředky budou částečně hrazeny z Jeronýmovy jednoty, částečného odpuštění placení personálního fondu na léta 2024 a 2025, zbytek ve výši řádově 150 000 korun je

třeba pokrýt z vlastních zdrojů. Staršovstvo proto vyhlásilo deklarovanou či anonymní archovou sbírku. Přispět lze i na sborový účet s uvedením účelu, nebo prostřednictvím QR kódu. Smlouva s firmou je již podepsána, stavební dozor převezme hospodářská rada našeho sboru. Buďte proto šlechetní, ať se dílo podaří. Předem děkujeme!

Beseda s hostem

Na den přesně jsme si připomněli odkaz 17. listopadu let 1939 a 1989. Jako host přijal naše pozvání na besedu senátor za obvod Teplicko Hynek Hanza.

Řeč se točila o událostech roku 1989 v Teplicích, kde ekologické demonstrace začaly už 11. listopadu a poté přerostly v celoná-

rodní politické. Účastníci z řad veřejnosti zajímal i další rozvoj lázeňského města. Součástí besedy bylo promítání dobových

fotografií z roku 1989 reportéra tehdejšího deníku Průboj Mírka Rady z Teplic a Ústí nad Labem. Na vzpomínkové shromáždění

ke Dni za svobodu a demokracii volně navázalo pravidelné ekumenické setkání mužů, na které krátce zavítal i host.

Neděle díkůčinění

Oslavili jsme Den díkůčinění. Jak řekl bratr farář Maťo Bánoci děkujeme nejen za bohatou úrodu, ale všechny dary, kterých se nám každý den od pána Boha tak štědrě dostává a za něž nedokážeme být dost vdční.

Sílu okamžiku podtrhla i svátost večere Páně, které se zúčastnili všichni přítomní členové i hosté sboru. O krásnou výzdobu se jako vždy postarala rodina Jancykova, zejména Růženka. Dělá to už dlouhé roky, a tak

by bylo dobré, kdyby se pro ten následující našel pokračovatel. Šikovných lidí máme ve sboru dost, neměl by být problém převzít „štafetový“ kolík. Zájemce se může přihlásit u některého z presbyterů. Děkujeme předem.

Někdy se nám v kostele sejde hodně dětí. A chvála Bohu za to. Tolik jich bylo v neděli 29. října, kdy se jim na neděle věnovala Markéta Zvolánková.

Tak se ukaž!

Podzimní říjnová víkendovka našich dětí se konala v Rumburku. O pohodlí patnácti ratolestí se postarali Eliška Zahradníková a Maťko Bánoci, kteří klukům a děvčatům připravili pestrý program. Nechyběl ani výlet a celá řada soutěží a her. Zkrátka bylo to dobrodruží... Děkujeme všem ve sboru, kteří se dětem věnují, nedělní besídkou počinaje.

Foto: Eliška Zahradníková

Pravidelná shromáždění

- **Úterý** od 14.30h
Klub dětí
- **Úterý** od 16.30h
Biblická hodina
- **Úterý** od 17.00h
Večerní bohoslužby
(1x v měsíci)
- **Středa** od 17.45h
Schůze staršovstva
(1x v měsíci)
- **Čtvrtek** od 9:30h
Setkání maminek a předškolních dětí po domluvě
- **Pátek** od 17.00h
Mladší mládež
(2x v měsíci)
- **Pátek** od 19.00h
Ekumenické setkání mužů
(1x v měsíci)
- **Pátek** od 18.00h
Střední generace
v rodinách (1x v měsíci)
- **Pátek** od 9.00h Vaření pro
Květinu (1x v měsíci)
- **Sobota** od 8.00h modlitby
- každou 1. sobotu v měsíci

Červená středa

Konala se vloni v kostele sv. Alžběty Uherské v Šanově. Symbolizuje připomínku a modlitby za křesťany, kteří jsou po celém světě pronásledováni pro svoji víru. Jsou jich statisíce. Zúčastnili se jí faráři

několika denominací, společně jsme se pomodlili a na mapě neklidného světa symbolicky zapálili svíčky. Sejití doprovodily zpěvy Taizé pod vedením Radovana Skalického.

Kontakt:

Jsme otevřené společenství, přijďte mezi nás.

Farář sboru:

Mgr. Martin Bánoci,

tel. 722 695 008

e-mail: teplice@evangnet.cz

Kurátor sboru:

Mgr. Radovan Gaudyn,

tel. 725 807 985

Úřední hodiny:

čtvršky od 9 do 12 hodin

Číslo účtu Farního sboru

ČCE Teplice:

2100220448/2010

Sbor ČCE Teplice

Pozdní snídaně

V sobotu 9. prosince 2023 okolo 11. hodiny jsme se sešli u nás v presbyterně na pozdní snídani s arabskými přáteli. Oplatili nám tak naši návštěvu u nich v mešitě.

Celkem nás bylo kolem třiceti, přišel i Radek Kuchař z ŘKC. Pohoštění za náš sbor obstarala Lída Jirsáková, další pokrmy a nápoje přinesli hosté. Kuchaři své výtvary ostatním představili. Stoly se prohýbaly pod dobrým

jídlem a hosty zajímaly i naše poklady – liturgické náčiní a vzácné knihy. Na závěr si ještě prohlédli naši modlitebnu, o její historii pohovořil farář Martin Bánoci, na varhany zahrála Hanka Ryšavá. Setkání to bylo zdařilé a uká-

zalo, že se lidé z různých koutů světa dokážou dobře domluvit a sblížit.

Den kávy podpořil paliativní péči

Teplická nemocnice měla svůj „Den kávy“ v pondělí 2. října 2023, v parčíku u kantýny. Kaplan Martin Bánoci zde vařil pro pacienty, personál a kolemjdoucí výbornou kávu různých druhů a vůní. Dobrovolníci napekli zdravé vločkové sušenky. Všichni, kdo si zakoupili kávu, přispěli na vybavení pokoje paliativní péče, který vznikne na oddělení následné péče. Částka, kterou lidé dobrovolně přispěli, byla 3 900 Kč.

Foto: nemocnice Teplice